

zett fel. Erről a felfedezéséről és a Korvinák feldolgozásáról 1924-ben tanulmányban számolt be igen nagy elismerést kelve. A legutolsó időkben a humanizmussal foglalkozott, különösen Bonfini korával és működésével, ezt a munkásságát, amelyet dr. Juhász Lászlóval végzett, már nem fejezhette be, Meleg baráti szálak fűzték dr. Gerevich Tibor professzorhoz, a római magyar intézet megalapozóhoz, a kiváló művészettörténészhez. Intézetében mindig nagy súlyt helyezett a középkor, a humanizmus, a renaissance korának feltárására, az ő intézetében dolgozott hosszabb évekig többek között dr. Berzei A. Károly, a középkor kutatója, a Szegedről elkerült kitűnő író is. Főgel professzor, a Horváth Miklós-egyetem mostani új tanévére a renaissance-ról és a renaissance történetéről hirdetett főkéllégiumokat és ezeket az előadásait még a legutolsó napokban is megtartotta, míg most a kéllégiumot megszakította a katasztrófa.

A temetés

A halál híre vasárnap reggel percek alatt elterjedt Szegeden és mindenütt mély megdöbbenést keltett. Az egyetem épületeire és intézeteire kitűzték a gyászlobogót. Hétfőn délután pedig hozzákezdtek a központi egyetem előcsarnokának gyászpompába való burkolásához... Kedden délelőtt 11 órakor szentelik be földi maradványait a római katolikus egyház szertartása szerint a központi egyetem előcsarnokában.

Az egyetem nevében dr. Halasy-Nagy József professzor, bölcsészeti dékán mond a ravatal előtt búcsúztatót a beteg Kogutowicz Károly rektor és a bölcsészeti Kar képviselőjében. Elbúcsúztatja az ifjúság nagy támogatóját a diákság kiküldöttje is, az ifjúság sorfalat áll a ravatal előtt, majd vállára véve a koporsót, a gyászkozsíhoz viszi. A szertartás után a holttestét a Szeged-pályaudvarra kíséri a gyászmenet, ahonnan Budapestre szállítják, ott helyezik örök nyugalomra. Az engesztelő szentmiseáldozatot kedden reggel 9 órakor mutatják be a fogadalmi templomban.

Az egyetem tanácsa és bölcsészeti kara gyászjelentést adott ki tudós professzortársa haláláról: „Aldozatos munkában telt életének 58. és egyetemi tanárságának 16. évében — mondja a jelentés — 1941. október 19-én rövid szenvedés után váratlanul elhunyt és ezzel mély gyászba borította Egyetemünket...”

Budapesten csütörtökön délután a Kerepestemetetőben a főváros által adományozott díszsírhelyen helyezik örök nyugalomra Főgel József holttestét.

Egy mozdonyvezető halálos szerencsétlensége

(A Délmagyarország munkatársától) Vasárnap a koradélutáni órákban az újszegedi állomáson rendkívüli körülmények között halálos szerencsétlenség játszódott le. A 2 óra 30 perckor Szőreg felé induló vonat alig haladt ki az újszegedi állomásról, amikor Nemes Zoltán 28 éves mozdonyvezető eddig még meg nem állapított okok miatt a megengedettnél jobban kihajolt a mozdony figyelőjén és nem vette észre, hogy a pályaudvar kijárójánál szemaförhöz érkezik a vonat. Feje a jelzőoszlopba ütközött és olyan súlyosan megsérült, hogy a mozdonyvezető koponyaalapi törés következtében azonnal meghalt. A halálos szerencsétlenség ügyében megindult a nyomozás.

— A kritikus életkorban reggelként éhgyomorra egy-egy pohár természetes Ferenc József, keserűvív réges-régóta bevált kitűnő háziszer, amely rendkívül enyhe hashajtó hatása következtében huzamosabb használatra is igen alkalmas. Kérdezze meg orvosát!

Letartóztattak egy szegedi volt kávéháztulajdonost

(A Délmagyarország munkatársától) A szegedi rendőrség őrizetbe vette és hétfőn délnél átkísértette az ügyészre Grünbaum Ignác 58 éves volt szegedi kávéháztulajdonost árdrágítás gyanúja miatt.

A szegedi rendőrségnek az elmúlt napokban tudomására jutott, hogy egyes szegedi kávéházakban olyan vendégek is megjelennek, akik házardjátékokat űznek és emellett különböző aranytárgyakkal és ékszerekkel folytatnak ügynöki tevékenységet. A bizalmas jelentés után a detektívek napokon át figyelték a megjelölt helyeket és a figyelés után előállították a rendőrségre Grünbaum Ignácot, aki évek előtt a szegedi Simplon-kávéháznak volt a tulajdonosa. Előállították ezzel kapcsolatban még többeket is. A nyomozás azokra a bizalmas jelentésekre terjedt ki, amelyek szerint a volt kávéháztulajdonos állítólag úgynevezett felhajtók útján ékszereket vásárol. Házkutatást tartottak lakásán és mintegy 35.000 pengő értékű

ékszert foglaltak le nála. Ezeknek az ékszereknek eredetéről és céljáról hallgatták ki a volt kávéháztulajdonost, aki megmaradt azon vallomása mellett, hogy az ékszereket saját maga céljaira vásárolta és nem volt összeköttetésben rendőri felügyelet alatt álló engedély nélküli üzelmeket végző felhajtókkal.

A rendőrség álláspontja az, hogy Grünbaum nem gyűjtési szenvedélyből vásárolta össze az ékszereket, hanem nyereszkeskedési célból, az 1920. évi XV. törvénycikkre való hivatkozással árdrágítás gyanúja miatt hétfőn délnél átkísértette az ügyészre.

Az őrizetbevételnél szem előtt tartották az idézett törvénynek azt a rendelkezését, hogy aki olyan közszükségleti cikket vásárol össze, amelyek forgalmát árrendelkezések szabályozzák és azt nyereszkeskedésre használja fel, árdrágítást követ el. A vizsgálóbíró kedden hallgatja ki a volt kávéháztulajdonost és majd azután határoznak további sorsáról.

Széchenyi-ünnepség a piarista gimnáziumban

(A Délmagyarország munkatársától) Vasárnap délelőtt a zsúfolásig megtelt díszteremben tartotta Széchenyi-ünnepélyét a kegyesrendi gimnázium Horváth Cyrill-önképzőköre. Az emelvény fölött Széchenyi István babérkoszorúval keretezett arcképét helyezték el erre az alkalomra a virágokkal és növényekkel gazdagított feldíszített nagyteremben. Az emelvényen az önképzőkör diákelnöksége és az előadók foglaltak helyet.

Bevezető számként Retzler István VIII. osztályú tanuló olvasott fel néhány részletet Széchenyi híres naplójából, különösen azokat a részeket ragadva ki, amelyek élénk dokumentumai annak az időszaknak, amikor Széchenyi-ben felébredt a hivatástudat, amikor az egykor könnyelmű arisztokrata ifjú önmagára talál, ráébred kötelességére. „Bár csak egykor sok ember boldogságát és üdvét hozó lény lehetnék” — kiált fel a naplóban Széchenyi, megmutatva ezzel végtelen emberszeretetét, lelkének azt a nagyságát, amely nagy tettek végrehajtására predesztinálta.

Ezután Zárán István VIII. osztályú tanuló Széchenyi Istvánt, a legnagyobb magyar mutatta be sikerült, magvas előadásban. Csak az a boldog, aki terem, — mondotta Széchenyi s ennek a gondolatnak jegyében kezdte meg hazájának újjáépítését és népe jövőjének megalapozását. Végtelen hazaszeretete, magyarsága az egyéni tragédia felé sodorta, végzett önmagával, amikor már azt hitte, hogy a véres történelemnek ő lett a felidőzője.

Az előadást nagy taps követte, hasonló tetszést aratott Pintér Miklós VII. osztályú tanuló az alkotó Széchenyiről tartott értékezője. Scultéty Sándor Mohácsi Jenőnek egy megrázó írást olvasta fel Széchenyi ötvenéves születési évfordulójának napjáról. Az iskola ének-kara Vörösmarty-Beethoven: „Rendületlenül” című művét adta elő, majd Fülöp-Kozáky Nemzeti munkadalát énekelte el. Mindkét szám hatalmas sikert aratott; az utóbbit a szerző: Kozáky István, az iskola kiváló tanára, ismert zeneszerző és zeneesztétikus kísérté zongorán. A közönség színni nem akaró tapsal sokszor szölitotta a szerzőt a pódiumra.

A nemzetnevelő Széchenyiről Lajos István VIII. osztályú tanuló; Széchenyi szocializmusáról Schork István VIII. osztályú tanuló; A legnagyobb magyar nemzeti érzésről Orsós Sándor tartott nagy tetszéssel fogadott, felkészült és tartalmas előadást. A diák-

előadásokon látszott az anyag szeretete és a tág látókörű gondos felkészültség, amelyet lelkes tapsokkal honorált a hallgatóság. Jász Antal nagy hatással szavalt Gyulai Pál Széchenyieskedők című szatirájából, majd az ünnepség Retzler István felolvasásával ért véget; a Hítel befejező mondatait adta elő.

A 3600 kilogramm hulladékbőr felszabadítása

(A Délmagyarország munkatársától) Rosta Lajos dr. szegedi országgyűlési képviselő levélbeli értesítése nyomán, megírta a Délmagyarországa, hogy az anyaggazdálkodás bőrlipari bizottsága 3600 kilogramm hulladékbőrt szabadított fel Némethy Kálmán szegedi bőrkereskedő készletéből az öreg, elaggott foltozó cipészek részére. Ez az intézkedés a lehető legjobb szándékkal azt akarta elérni, hogy a foltozó cipészek megélhetése biztosítva legyen, de nem vonatkozott a Némethy Kálmán raktárában lévő többi bőrmennyiség feloldására, mint ahogy azt többen értelmezték. Némethy Kálmánt a kormány már korábban timárkörzeti bőrkereskedővé nevezte ki, ami gyakorlatban azt jelenti, hogy a délvidéki timárok csak neki adhatják el produktumaikat. Ez a tény okozta azt a hiedelmet, hogy nemcsak a hulladékbőrt szabadította fel a bizottság. Egyébként a hulladék bőráru az elagott szegény foltozó cipészek számára különként húsz filléres áron áll rendelkezésre Némethy Kálmán üzletében, amíg a készlethől tart.

Párisi Nagy Áruház Rt. Szeged (Csekonics és Kiss-utca sarak)

SZÜRETI MULATSAGOKRA	
Szöllőfűrtös emlék füles pohár	—38
Műselyem szív emlékkönyv	—78
Fayence emlék kulacs dugóval és zsinórral	P 1.18
Szépen festett emlék boros készlet	P 2.68
Csikóbőrös tölthető kulacs	P 2.98
Papir trombita	—24, —12
Lámpion	—68, —58, —48
Szerpentin 10 csomag	—20
Konfetti 10 csomag	—28
Krepp papir 1 tekercs	—26
Nemzeti színű papir zászló	—04, —06
Szöllő, paprika, pillangó formára csomagolt cukorka 1 drb	—14
Bengál gyufa 10 drb	—10
Négus bomba 10 drb	—20
Nico propeller tűzijáték	—24
Világító folyó tűzijáték	—58
Brilliant forgó tűzijáték	P 1.28, —98
Röppentyű tűzijáték	P 1.38
Római gyertya tűzijáték	P 1.28
Rakéta tűzijáték	—48, —88, P 1.28